

Magyarország Alkotmánybírósága

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: U/698-5/2020	
Érkezett: 2020 JÚL 16.	
Példány: 1	Kezelőiroda: [Signature]
Melléklet: 8 db	

Budapest

1535

Pf. 773.

A Kúria előtt folyt Mfv.I.10.158/2019/7. sz. ügyben

Alkotmányjogi panasz hiánypótlás a

[Redacted]

és

[Redacted]

Felpereseknek

[Redacted]

alperessel

szemben

Magyarország Alkotmánybírósága
1535 Budapest, Pf. 773

2020-06-25

T.: Alkotmányjogi panasz a Kúria Mfv.I.10.158/2019/7 sz. határozata ellen

[redacted] és [redacted]
mint titkár úr felhívása alapján

h i á n y p ó t l á s t

nyújtunk be. Adatainkat kérjük, ne hozzák nyilvánosságra!

A bírói döntés sérti az M cikk (2) bekezdésében biztosított jogvédelmet: *Magyarország biztosítja a tisztességes gazdasági verseny feltételeit. Magyarország fellép az erőfölénnyel való visszaéléssel szemben, és védi a fogyasztók jogait.* Az ítélet egy a per indításakor már nem aktuális bírósági határozatra hivatkozva teljes mértékben figyelmen kívül hagyta felperesek XIX. cikkel biztosított szociális ellátásokhoz és nyugdíjhoz való jogát azzal, hogy jogosnak ítélte alperes erőfölényével felperesekre kényszerített bűjtatott munkaszerződését, mely ezen jogokat nem biztosította az egyidejűleg felmondott korábbi tényleges munkaszerződésekkel szemben.

Abtv.52§(1b). bek. b) pontja szerint összefoglalva: Alperes, figyelmen kívül hagyva a 2010-ben érvényes Munkaügyi Törvény 4§-át és a 7001/2005 FMM-PM együttes rendeletet vállalkozói megbízásnak álcázott új munkaszerződést ajánlott felpereseknek, egyúttal azonos tartalmú munkaviszonyukat felmondta. Mivel felperesek -élve az Alaptörvény XII. cikkéből levezethető és a 2001/23/EK irányelv 3.cikke által biztosított foglalkoztatási forma szabad megválasztásának jogával- nem fogadták el a bűjtatott munkaszerződést, azt a Kúria és az alsóbb fokú bíróságok nem voltak hajlandó figyelembe venni, holott mind a Pp. mind az Mt. a felmondás összes körülményét rendeli vizsgálni joggal való visszaélés esetén. Alperes a vállalkozói jogviszonyba kényszerítéssel nem csak a Munka Törvénykönyvében rögzített munkavállalói jogokat csorbította, de az Alaptörvény M cikkével biztosított tisztességes gazdasági verseny szabályait is megszegte, alkalmazottaival szembeni erőfölényével visszaélt, továbbá megsértette a 2001/23/EK irányelv 4. cikkének (2) bekezdését: „Amennyiben a munkaszerződés vagy a munkaviszony azért szűnik meg, mert az átruházás lényegesen megváltoztatja a munkafeltételeket a munkavállaló hátrányára, a munkáltatót terheli a felelősség a munkaszerződés vagy a munkaviszony megszűnéséért.”

Az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdése szerinti "A törvény előtt mindenki egyenlő" alapelv sérült, mert a Kúria és az alsóbb bíróságok kizárólag alperesnek kedveztek. Az alábbi tendenciózus alapjogsértéseket követték el, melyek nem értékelhetők véletlen bírói hibának:

- Elsőfokú tanácselnök egyik felperest részítleletében pofátlanak nevezte egy tévedésére alapozva, melyet kérdéssel nem tisztázott. Ezzel megsértette 2.r. felperes II. cikk által rögzített méltósághoz való jogát.
- Elsőfokú bíróság felperesek tanúk idézésére tett indítványait nem teljesítette, el sem utasítva egyszerűen figyelmen kívül hagyta.
- Másodfok új, ügydöntő bizonyítékot fogadott be alperestől felperes tiltakozása ellenére.
- Az ügydöntő bizonyíték hiába bizonyult hamisnak, hiába volt a többi bizonyíték sorából kirívó, alperest ezért kérdőre nem vonták, a hamis bizonyítékot azzal csak részben megegyező tanúvallomással helyettesítették az eljáró bíróságok azzal az indoklással, hogy *“nem a szerződés aláírásának dátuma, hanem az számít, mikor kezdtek el a szerződő felek a szerződés szerint cselekedni”*.
- A visszatérő szerződést csak másolatban nyújtották be, melynek eredetiségét felperesek igazságügyi szakértője megkérdőjelezte, így a Pp. szerint eredetét kellett volna benyújtaniuk. Nem tették, ennek ellenére a bíróságok mégsem rekesztették ki a hamis bizonyítékot.
- A hamis bizonyítékban és saját tanúvallomásában foglalt ellentmondásokról nem lehetett az azt szerkesztő ügyvédet megkérdezni, mert másodfoktól kezdve már ő látta el alperes jogi képviselőt, ezért tanúként ismételtelen nem volt meghallgatható. Ezt a Kúria nem találta jogsértőnek.
- Alperes ügyvezetője *“költői túlzással”* felperesek számítógéppel ellátott munkakörét *“papírral és ceruzával”* végezhetőnek vallotta, majd utóbb ezt az állítást visszavonta. Mégis a bíróságok következetesen ebbe a visszavont hazugságba menekültek, hogy kimondhassák felperesek munkaköre nem volt számítógép- (azaz eszköz-) függő, hogy így elvethessék a munkaügyi jogutódlást, az ugyanis alperes pervesztését okozta volna.
- Az eszköz (számítógép és ügyviteli rendszer) nélkülözhetetlenségét 16 helyen támasztotta alá alperes nyilatkozataival és tanúinak vallomásával, mégis eszközfüggetlen munkakörre minősítették a bíróságok felperesek munkáját, pedig a Kúria első ítélete éppen ennek az eszköznek az átadását ítélte jelentősnek és rendelte vizsgálni.
- A jelentős eszközértéket igazságügyi magánszakértő állapította meg, mely tárgyi bizonyítéknak minősül. Ezt *“cáfolta”* fenti alperesi ügyvezető hamis vallomása, mely kijavításra került. A kijavításra, mint írtuk, hiába hivatkoztunk minden perorvoslatnál többször is.
- Az elsőfokú bíróság által megítélt építési támogatást is elvette 2.r. felperestől a Törvényszék arra hivatkozva, hogy nem említette, hogy ezt munkabér helyett ígérte alperes neki, holott ez a csere a keresetben és egy másik beadványban is szerepelt. A Kúria szintén szándékosan figyelmen kívül hagyta a keresetben erre történt hivatkozást, holott ez alig fél százalékát tette ki a perelt összegnek.
- A felmondás összes körülményének vizsgálata bevett a bírói gyakorlatban a joggal való visszaélésre hivatkozás során. Azonban a bíróságok nem voltak hajlandók alperes által a felmondással együtt felajánlott színlelt vállalkozási szerződéstervezet munkajogi szempontból megvizsgálni a 7001/2005 FMM-PM együttes rendelet alapján, arra hivatkozva, hogy korábbi 2002-es bírói döntés szabad kezét adott a munkaadóknak akár a színlelt szerződéssel történő foglalkoztatásra is. A szerződéstervezet vizsgálata egyértelműen jogellenessé tette volna alperes felmondását, ezért a bíróságok feltűnően igyekeztek ezt

elkerülni, pedig része volt már az eredeti keresetnek is. Így a kereseti kérelem kimerítése tekintetében az eljáró bíróságok döntései ellentétesek a 24/2018. (XII. 28.) AB határozattal, miszerint *„A személyek alanyai, alakítói és nem tárgyai, »elszenvedői« a bírósági eljárásnak. Alkotmányban biztosított joguk van arra, hogy a bíróság az eljárásba vitt jogaikat és kötelességeiket elbírálja (s ne csak az ezeket tartalmazó beadványról mondjon véleményt), és arra is, hogy lehetőséget kapjanak a bírósági döntés alapjául szolgáló tényállással és jogi kérdésekkel kapcsolatban nyilatkozataik megtételére.”* {36/2014. (XII. 18.) AB határozat, Indokolás [92]}..

[19] A bírósághoz fordulás jogából következően tehát a bíróságok a kereseti kérelem valamennyi elemének érdemi megvizsgálására (a kereseti kérelem kimerítésére) kötelesek.”

- Fenti 2002-es elavult BH alkalmazása az alperes javára nem akadályozta meg a Kúriát abban, hogy elutasítsa saját állásfoglalásának alkalmazását felperes javára, mintha az valami amatőr jogtudós véleménye lett volna. Ezt azzal indokolta, hogy a kollégiumi vélemény nem jogszabály, tehát nem kell alkalmazni, ugyanakkor ezt nem mondta ki az elavult BH-ra, mert az alperesnek előnyös volt. Ezért **ezen ügy befogadása és megvitatása a tisztelt Alkotmánybíróság által olyan szempontból is jelentős, hogy a precedensekben lefektetett érvelések alkalmazása elvárható-e a bíraktól, vagy ellentétes a bírói függetlenséggel. Ha elvárható, de mégsem alkalmazza a bíróság, akkor lehet-e tisztességes az eljárás. Az opcionális precedens alkalmazás ugyanis többféle jogértelmezési lehetőséget jelent, az aktuális ügyet tárgyaló bírót és a precedenst teremtő korábbi bírót, ami ellentétes a jogbiztonság alapelveivel.** Jelen ügyben is a munkavállalóknak 30 napon belül kellett a keresetindításról dönteni, ezalatt eldönteni, hogy a sok milliós perköltséget kockáztatva vajon precedens követő vagy “renegát” bírót kap az ügy. Tehát ezen jogbizonytalanság a vagyronhoz való jogot is érinti (XIII. cikk).

- A második tárgyalásán a Kúria teljes mértékben figyelmen kívül hagyta saját első ítéletét az eszközátadás vizsgálatáról. Legutóbbi álláspontja alapján elutasíthatta volna felperesek első felülvizsgálati kérelmét 5 évvel korábban is, azóta nem derült ki új tény, tehát meggondolta magát a kétharmad részben azonos tanács.

- Alperesi ügyvezető a tényleges elbocsátási okot az írásos felmondástól eltérően személyi ellentétekben jelölte meg, utalva arra, hogy felperesek áthelyezéséhez is ez vezetett. Ezzel szemben a Törvényszék és a Kúria nem volt hajlandó felperesek jogorvoslati kérelmeiben figyelembe venni, hogy az ügyvezető nem csak az áthelyezést, hanem a felmondás tényleges okát is személyi ellentétekben jelölte meg, ez ugyanis jogellenessé teszi a felmondást.

- A munkaköri feladatok írásbeliségét megkövetelő Mt. ellenére nem tudott alperes tárgyi bizonyítékkal szolgálni felperesek munkakörének szétosztásáról, csak tanúk bólintottak rá, hogy megtörtént, vagyis a törvényben foglalt és a bírói gyakorlatban alkalmazott munkaadói bizonyítási kényszert nem vette szó szerint egyik ügyünkben eljáró bíróság sem. Felperesektől várták volna a bizonytalan tanúvallomások cáfolatát, holott elbocsátott dolgozóként nyilván nem voltak ilyen bizonyítékok birtokában.

- A bíróságok sokszor egy éves szüneteket tartva a 2010. decemberében indított ügyet több mint 9 évig húzták el, 2015-ben például már kitűzött folytatólagos tárgyalást halasztottak el egy évvel mert a részítélet elleni felülvizsgálat eredményes volt, megsértve ezzel felek XXVIII. cikk (1) bek. által biztosított észszerű időn belüli ítélethez való jogát.

A Kúria egyoldalú határozatot hozott a alperes javára, ezzel megsértette az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdését, a felülvizsgálati kérelem elbírálásakor nem az Alaptörvény és más hivatkozott jogszabályok szerint járt el, a saját állásfoglalását is visszautasította.

XXVIII. cikk (1) szerinti pártatlan eljárás esetén a Kúria nem utasította volna el a felperesek MK95. sz. állásfoglalásra való hivatkozását .

Abtv.52§(1b). bek. e) pontja alapján indokolva az alábbiakban Alaptörvény-ellenes a támadott ítélet:

A Kúria eljárása tisztességtelen volt az alábbi tekintetben:

- **XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslathoz való jogot és XXVIII. cikk (1) és XV. cikk (1) bekezdésekben biztosított jogokat sértve, továbbá R) cikk (2) bekezdésével, N) cikk (1) és (3) bekezdéseivel és a 28. cikkel ellentétesen** a jogszabályokat (Mt. és Pp.) nem alkalmazta szó szerint, ezzel az ítélet megkérdőjelezi a jogszabály közjót szolgáló voltát. A [69] bekezdésben egy 2002-es bírói határozatra hivatkozva elutasítja a 2005-ben született új 7001/2005 FMM-PM szabályozás alkalmazását, hogy különbséget tegyen színlelt és tényleges megbízási jogviszony között, azt állítva, hogy kizárólag a cégvezetés joga eldönteni, hogy több mint tíz évig főállásban alkalmazottakat vállalkozónak kiszervez. **Ezzel precedenst teremt arra, hogy a többi nagyvállalat is kedvezményes kisadózói jogviszonyba kényszerítse munkavállalóit, mely óriási költségvetési hiányt okozna,** megroppantaná az ország költségvetését, ha széles körben ezt az adóelkerülést választanák, nagymértékben sérülne szinte minden állampolgár költségvetésből finanszírozott joga (pl. egészséghez, oktatáshoz való, stb.). Fentiek miatt jelen panasz túlmutat a két felperes munkaügyi perén, elbírálásához széles társadalmi érdek fűződik. Továbbá megjegyzendő, hogy új jogalkalmazási kérdést is felvet a jogszabályok és bírói határozatok viszonyáról, mert a 3363/2012 (XII.5.) AB végzésben foglalt üggyel ellentétben itt a 28. cikk itt nem pusztán kiegészítő- vagy segédszabály, hiszen az Alaptörvénybe van foglalva, kiegészítő szabályokat pedig kizárólag rendes törvények és rendeletek tartalmazzak, az “Alap-” és a “kiegészítő/segéd” fogalmak esetünkben összeférhetetlenek. Mivel a 28. cikk címzettjei a bíróságok, melyek eljárásukkal elbírálták indítványozók jogait, ezen jogok így az Alaptörvényből származnak, tehát alkalmasnak kell lenniük a tisztelt Alkotmánybíróság általi vizsgálatra, különösen, hogy ebben az egyedi ügyben az államháztartást veszélyeztetni panaszolt megsértésük, tehát mindenkit érintő jelentőségűek. A 28. cikkből levezethető, hogy minden peres félnek joga van a törvényeket szó szerint értelmező bírójához, tulajdonképpen a tisztességes eljáráshoz való jog anyagi jogi részét biztosítva, ezzel a törvények behatárolják a bírói függetlenséget, összhangban a XV. és XXVIII. cikkel a precedens fölé helyezve az írott (pontosabban az Országgyűlés által szavazott) jogot, kimondva ezzel a római jog prioritását az angolszász helyett, melyet csak bírói határozatokból átemelhető gyakorlati levezetésként enged ez az alapelv alkalmazni a jogalkotó nem részletezett szándékainak kikövetkeztetésére.

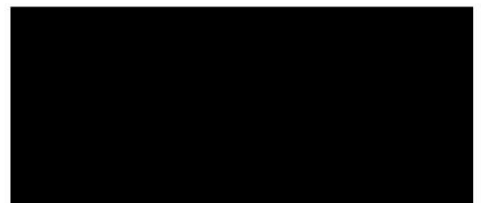
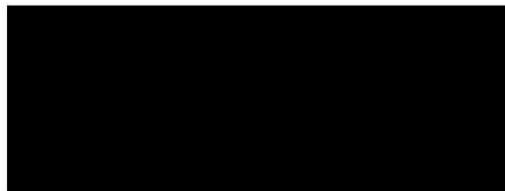
- **XV. cikk (1)** bekezdéssel ellentétesen nem kezelte feleket egyenlően, az alperes felé részrehajló jogi magyarázatot adoptált, kigyomláta az összes felperesek javára szóló tényt vagy jogi érvelést az alsóbb fokú bíróságok által már megállapított tényállásból. Például felperes hiába hivatkozott az Mt.4§ megsértésére, utalva arra, hogy a felmondás okaként is hivatkozott alperes ügyvezetője a 2017.05.03-i jegyzőkönyvben a felmondás kötelező indoklásában nem szereplő “személyi ellentétekre”, ezen hivatkozást a Kúria figyelmen kívül hagyta arra hivatkozva, hogy egy másik jogszabály (a Pp.206§) megsértésére utalást hiányolta a [64] bekezdésben, ezzel felperesek jogorvoslathoz való jogát is megsértve, akik igenis felsoroltak jogszabálysértést a felülvizsgálathoz, mégsem lett elbírálva ez a hivatkozásuk.
- **XXVIII. cikk (1) bekezdéssel ellentétesen nem volt pártatlan, sem tisztességes, amikor saját MK95. sz. állásfoglalásának alkalmazását visszautasította** a [68] bekezdésében, mintha az csak egy sajátságos jogi nézőpont lenne. Valójában ezen állásfoglalások a legképzettebb bírói grémiumok jogalkalmazási iránymutatásai, a törvények konszenzusos levezetése a gyakorlatba átültetve. A Kúria állásfoglalásaitól eltérés megkérdőjelezi ezen grémiumok létjogosultságát, ezzel közvetve a tárgyakban szereplő jogszabályok legitimitását vagy a grémium szakértelmét. **Bármely kúriai állásfoglalással szembehelyezkedő ítélet sérti az állásfoglalásban véleményezett törvényeket, és sem pártatlannak, sem tisztességesnek nem minősülhet, szembemegy a legképzettebb jogalkalmazók szerinti jogalkotói szándékkal.** Ha a Kúria Munkaügyi Kollégiuma tisztességesnek tartaná állásfoglalásának mellőzését, nyilván nem vesződne annak kialakításával, hanem az ügghátralékuk ledolgozásával foglalkoznának tagjai a “bizottságosdi” helyett. Azért adják ki állásfoglalásukat, mert azt az egyetlen konszenzusos törvényt magyarázatot tartják elfogadhatónak, **mást nem.**
- **A Kúria és a Törvényszék ítélete megfordította a bizonyítási terhet az átszervezés mint valóságos felmondási ok ügyében, ezzel Kúria megsértette a XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslathoz való jogot és XXVIII. cikk (1) és XV. cikk (1) bekezdésekben biztosított jogokat.** Felperesek a Munka Törvényre és a bírói gyakorlatra hivatkoztak, mely szerint a felmondási ok valóságosságát a munkaadónak kell bizonyítania, és ez átszervezés esetén régi és új szervezeti ábrát, munkakörök újraosztásakor pedig régi és új munkaköri leírásokat követelt volna meg (utóbbiakat az Mt.76§ (2) és (8) bek. is megköveteli). Ehelyett arra utalt az ítélet a [66] bekezdésében, hogy a HR manager pontatlan előadását fogadták el mint bizonyítékot, melyet felperesektől várt volna cáfolni. Itt nem a tényállás felvételét vagy a mérlegelés végeredményét panaszoljuk, hanem azt, hogy a munkaadói bizonyítási kényszer miatt nem is volt mérlegelési lehetősége a bíróságoknak, vagyis az Mt.76§ (2) és (8) bek.-ben megkövetelt írásos bizonyítékok hiányában nem lett volna más választásuk, mint kimondani, alperes nem tett eleget Mt. 89§ (2) bek. szerinti bizonyítási kötelezettségének. **Alperes mulasztásos törvénysértésének (munkakörök írásba foglalásának elmaradása) egyoldalú kimentésére alkalmazták a bíróságok a mérlegelést, és ezt az érvet már a perorvoslat folyamán is semmibe vették.**
- Kirívóan sérti a lefolyt eljárás a **XXVIII. cikk (1)** bekezdését, hogy a munkabér helyett ígért építési támogatást az elsőfok megítélte, a másodfok megvonta, utóbbi felülvizsgálatát pedig azzal utasította el a Kúria a [78] bekezdésben, hogy szerinte

felperes későn, csak a 2019-es felülvizsgálati kérelemben hivatkozott arra, hogy ez munkabér helyett jár neki. A valóságban ez a mindössze egyetlen oldalas keresetben is és egy 2013.03.20-i beadványban is szerepelt. Mivel **ez a sokadik kirívóan iratellenes megállapítása az ítéletnek mindössze fél százalékát tette ki** összszzerűen a kereseti követelésnek, felfedezhető egy a felpereseket büntető tendencia, vagyis a sorozatos “tévedések” valójában bizonyítják az eljárás tisztességtelen voltát.

- **XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését is sérti** az a tény, hogy alperes ügyvezetőjének vallomásából kiragadtak egy később a tanú által “szimbolikusnak” minősített mondatot, miszerint felperesek munkáját “*papírral és ceruzával is el lehetett látni*”, ezzel elvetették a korábban a Kúria által már elfogadott eszközön alapuló munkakörök tényét. A jogorvoslathoz jogot azért sérti, mert a fellebbezés és **a felülvizsgálat során felperesek több alkalommal is rámutattak, hogy a tanú kijavította ezt a valótlan állítást, a Kúria a [74] bekezdésben mégis erre alapozta ítéletét, jogorvoslat tehát nem történt.** A Törvényszék okosan hallgatott erről, bár nyilvánvalóan csak erre a visszavont hazugságra tudta alapozni az eszközfüggőség elvetését. Az eszközfüggőség megállapítása a speciális ún. munkaügyi jogutódláshoz vezetett volna 2001/23/EK rendelet 3. cikke (1) bekezdése és 1992. évi XXII. tv. 85/A§ szerint, ezért egy elfogult bíróságnak ezt a tények ellenére is el “kellett” vetnie, hogy alperes javára ítélhessen.
- Túlterjeszkedett a Kúria a 25 cikkben foglalt igazságszolgáltatási feladatán és megsértve a T cikk szerinti bírói jogalkotás tilalmát (25 cikk (1) bek.) -ami a hatalmi ágak szétválasztásának és a jogállam alapja- az ítélet [74] bekezdésével, amelyben a keresetben hivatkozott ún. munkaadói jogutódlás megállapíthatóságához alkalmazott EU esetjogban körülírt és a perben bizonyított eszközátadást (SCALA szoftver) megkérdőjelezte az alapján, mintha az eszközátadásnak több minősítése vagy fajtája lenne. Az ítélet “jogszabályt alkotott” azzal, hogy többfajta eszközátadást feltételez és kér számon, illetve kibújik a felek egyenlő kezelése és a pártatlanság követelménye alól.

Abtv.52§(1b). bek. f) pontja alapján kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy fentiek figyelembe vételével semmisítse meg a súlyosan törvényt sértő ítéleteket és új eljárás lefolytatására kötelezze a Kúriát vagy a Törvényszéket.

Tisztelettel:

Előttünk mint tanúk előtt:

